

Ahir, a Benicarló, es reuniren els Presidents Azaña, Companys, Largo Caballero i Martínez Barrio

"Estem admirats de l'heroica defensa de Madrid", diu el President de Catalunya

Política internacional

El Rin i els Pirineus

L'Alemanya nazi acaba d'esqueixar una nova clàusula del Tractat de Versalles, la referent al règim fluvial, en especial relativa a la navegació pel Rin. Es comprèn l'emoció que aquest acte unilateral del Govern alemany ha causat a París. És un nou esbiffon de papiera que Alemanya esqueixa. És una nova amenaça de l'imperialisme germànic a la frontera del Rin.

A l'hora en què França es veu obligada a fortificar la frontera Nord, a conseqüència de la nova política belga, aquesta nova amenaça alemanya sobre el Rin sembla més greu. I la seva gravetat se'n fa més visible si tenim en compte que, a la mateixa hora, l'imperialisme germànic treballa intensament per transformar els Pirineus en un front d'atac contra França.

Estudiant el professor pangermanista Banse els avantatges que, des del punt de vista ofensiu, presenten els diversos sectors del Pirineu, conclou que són els dos extrems de la serralada els més favorables per al pas d'exèrcits d'atac. És a dir que, implícitament, ja el trist honor a Catalunya de considerar-la com a una base utilíssima perquè en cas de guerra contra França un exèrcit hispano-nazi forçés els passos de Puigcerdà, el Pertús i Portbou, al mateix temps que els nazis alemanys forçarien els passos del Rin i de la resta de la frontera francesa de l'Est.

No ens dol que la Història, un cop més, faci Catalunya solidària del poble francès. Lluitant per evitar que els generals germanò-fils s'estableixin a Catalunya, lluitem per la nostra llibertat i per la tranquil·litat dels germans de França. — R.

La dona espanyola, a les barricades

Un quadre vivent representant "una miliciana espanyola a les barricades" ha estat exhibit per una de les columnes de manifestants, a Simferòpol, capital de la Crimea, en ocasió de les festes commemoratives del XIX aniversari de la Revolució russa, que, al mateix temps, han estat unes festes de solidaritat envers el poble espanyol que es bat contra el feixisme. A remarcar que la lluita dels republicans hispànics contra el militarisme ha inspirat la majoria de pancartes que obrien marxa en innumbrables manifestacions celebrades amb motiu de l'aniversari de la revolució d'octubre (Universal)

Les nostres forces estan cada dia més pròximes a la victòria

Mentre els periodistes es trobaven aquest migdia a la Secretaria de la Presidència de la Generalitat, han tingut oportunitat de conversar breus moments amb l'honorable senyor Lluís Companys.

—Aprofito d'haver baixat al despatx oficial per a rebre diverses visites, per a saludar-vos— ha dit el President.

Preguntat pel viatge que realitza durant el dia d'ahir, el senyor Companys ha contestat:

—Vaig anar a Benicarló, on es celebrà una entrevista a la qual assistírem el President de la República, el del Consell, el de les Corts i jo. Com sigui que coincidiren tots en terres valencianes, jo em vaig traslladar amb aquest motiu fins a Benicarló. De l'entrevista celebrada no hi ha cap mena de referència perquè es limità a un canvi d'impressions.

Referint-se a les operacions als fronts de Lluïta, el senyor Companys ha dit:

—Com veieu, la situació militar té aspectes molt favorables per a les nostres armes. Estem admirats de l'heroica defensa de Madrid, de l'entusiasme i de la moral dels madrilenys, als quals em plau de transmetre per mitjà de vosaltres la nostra salutació i admiració. Aquesta tarda es reunirà el Consell i probablement el presidirà jo. I res més. La labor lenta de cada dia. Solament les paraules necessàries per a posar els nostres esforços al servei de l'ideal. Les forces estan cada dia més pròximes a la victòria dels qui defensem la legalitat republicana.

Després d'aquestes paraules, el senyor Companys s'ha acomiadat dels reporters, per tal de continuar l'audiència que havia suspès.

LA PREMSA ANGLESA DU QUE
L'ALIANÇA ITALO-GERMANO-JAPONESA
ÉS D'UN CINISME REPUGNANT

"La política antirussa és estúpidament odiosa", afirma el "Times"

Londres, 18. — La premsa comen-
ta apassionadament les informa-
cions sobre el projecte d'aliança ita-
lo-germano-japonesa. Als cercles
oficials s'ha rebut aquest projecte
amb qualificatius de gran duresa.

L'opinió general és que l'acord ita-
lo-germano-japonès va destinat
a concedir facilitats al Japó en la
seua lluita a l'Àsia. Això perjudica
especialment a Anglaterra, la pos-
ició preponderant a Xina del Nord
de la qual ha rebut en aquests últims
temps durs cops.

(Més informació a la pàg. 4)

Avui es reuneix el Consell
de la Generalitat, pre-
sident per Lluís Companys

El conseller primer de la Generalitat ha rebut aquest matí nombroses visites al seu despatx oficial. El senyor Terradellas ha despatxat amb els caps dels Departaments que té al seu càrrec i ha treballat amb els seus secretaris en la preparació dels assumptes que presentarà aquesta tarda a la reunió del Consell que es celebrarà a la Generalitat.

El Consell d'avui, que possiblement presidirà l'honorable senyor Lluís Companys, es considera d'importància política, per quant hom suposa que el President exposarà al Consell les gestions realitzades durant la seva estada d'ahir a Benicarló i de les converses celebrades amb els Presidents de la República, del Govern i de les Corts.

S'ha fet un repàs de
material i fortifica-
cions al sector d'Osca

COMUNICATS OFICIALS

SECTOR ALCANYIC. — Sense novetat.
SECTOR CASP. — Les nostres forces han realitzat incursions de reconeixement al nord del sector d'Azuara. Han tornat a les seves posicions sense haver estat hostilitzats pels facciosos.

SECTOR BUJARALÓ. — Les forces que operen en aquest sector s'han dedicat a perfeccionar les fortificacions a les primeres línies, sense haver estat objecte d'agressió pels facciosos.

SECTOR OSCA. — Continua la calma a tot el sector. Avui les nostres forces s'han dedicat a un detingut repàs del material i les fortificacions.

18 de novembre del 1938.

Sembla que, final-
ment, hi ha acord

EL CONTROL DE PORTS I FRON-

TERES D'ESPANYA I PORTUGAL

Londres, 18. — Als cercles afectes a la Comissió de no ingerència als assumptes d'Espanya es deia ahir a la nit que finalment s'havia arribat a un acord en allò referent al control de ports i fronteres d'Espanya i Portugal.

La Comissió controlarà —ens ha assegurat un dels representants a la Comissió—, no solament els ports

espanyols i els aeròdroms de la frontera hispano-portuguesa, sinó també les ciutats que regueixen a la frontera hispano-francesa: Irun, Canfranc, Puigcerdà i Port-Bou.

Els encarregats de les comissions seran repartits segons la importància del país al qual representen i del seu interès al problema espanyol.

DOS-CENTS FEIXISTES, COPATS PER LA BRIGADA INTERNACIONAL

L'aviació enemiga segueix en els seus criminals atacs

Madrid, 18. — «Política», en la seva impressió de matinalitat, diu així: «Kiebert, l'heroi de la Ciutat Universitària. — Vint-i-quatre hores més de resistència en una població atada tenen un valor imponderable. L'experiència demostra com una ciutat que no es pren ràpidament, és molt difícil de conquerir. No vol dir això que ens sentim optimistes, però ensenyem l'acollit del temps que

lluita per a la nostra causa. Els atacs de l'enemic es repeten ahir en tots els sectors de Madrid, sobretot a la part del Puente de los Francesos, que és per on els feixistes semblen sentir predilecció, amb l'esperança, sense dubte, de ficar-se pel nord de Madrid, cosa que no im-
pedeix que s'ataqui a fora. Pot ésser donat per la part de Getafe o demà passar per la dels Carabanchetes. El

tot és que a tot arreu els seus desigs d'avançar resulten infructuosos.

Les nostres milícies oposaren a l'enemic la mateixa resistència que en dies anteriors i en ella s'estavellaren els seus atacs. Pel contrari, hi hagué alguna posició que les nostres milícies la milloraren sensiblement, sense que això sigui una frase feta, sinó una realitat.

L'amenaça sobre Madrid subsisteix i subsistirà durant alguns dies; però confiem veure'ns lliures de feixistes molt aviat.

Entre les accions més afortunades d'ahir figura la efectuada per Kiebert, amb part de la seva brigada internacional. En una d'aquestes incursions un grup de dos-cents feixistes, aproximadament, aconseguí

arribar fins als voltants de la Ciutat Universitària. Els homes de Kiebert efectuaren una sèrie d'operacions afortunades que donaren per resultat l'encerclament complet dels facciosos.

Atrament, l'aviació enemiga descarregà les seves bombes acostumades sobre Madrid, potser encara amb més furia que en dies anteriors.

"Envejo els morts, pare..."

UNA CARTA AL COSTAT D'UN CADAVER

«Juventud, de Madrid, publica aquesta informació: «Ent una descoberta vaig trobar el cadàver d'un soldat. Un edentat lligat a la seva guerra en va fer saber abans d'apropar-me molt que portava a les ileres faccloses. Una gran curiositat m'impulsava a visurar uns quants papers que al seu voltant es trobaven. Cap no tenia interès. Sols una carta em cridà l'atenció. Era una carta al seu pare, la vegada que li causà la mort. Us la transcribo. «UN MILICIA DE LA «JOVE GUARDIA».

«Querido padre: Estoy alarmado por la falta de vuestras cartas. Creo que no os pasará nada malo y que se habrán perdido. Yo aquí estoy sufriendo demasiado, eso que no comemos todos los días. De todos modos, como hay calma, no se pasa mal. Tenemos pocos muertos.

No os he podido escribir antes porque me he herido en una mano, pero ahora ya estoy bien. Han comenzado las lluvias y hace frío. Las trincheras están cubiertas de barro, las botas se pegan al suelo y no se puede andar. Todo está mojado. He tenido que usar como mesa dos

compañeros: el suelo está húmedo y de este modo no se mancha el papel. Estoy sentado sobre otros dos; si no, como hay tanta humedad terminaría reumático. Ellos son amables. Antes cantaban muy bien, uno sobre todo. No les molestan estas libertades. Están muertos. Sobre el que escribo estas cosas, no había ninguno con la guerra limpia. Además, éste tenía una camisa puesta. ¿Por qué escasearán tanto las camisas en el frente? Uno de los que me sirven de asiento no sé si era moreno o rubio, pero su cabeza debía ser chiquita, porque su cuello es muy fino. Como verás, por aquí estamos de buen humor. Además, cuando entramos en una idea...

Hace dos días que empecé a escribir esta carta. No he querido romperla. Debéis saberlo. Quizá no llegue a vosotros. Son unos canallas. Un bombardeo me interrumpió. Después hemos tenido dos días de lucha encarnizada. Hemos tenido muchos muertos y mucho miedo.

No me explico cómo escribí lo anterior. Debía estar borracho de odio, bestializado. Me asombra que hace dos días buscase cuatro cadáveres que vivieran la guerra seca. Como

no los encontré a uno se la quitó; también le quitó la camisa. Le dejé desnudo y escribí sobre él. Uno estaba sin cabeza, el otro tenía el corazón destrozado, quizá el otro su cerebro y el otro quien sabe. Lo seguro es que estaba muerto. Y escribí sobre ellos. Sobre un muerto más frío que cualquier muerto; estaba húmedo. Pero qué frío debía estar yo, que no lo noté...

A ellos les convendría que viniesen con el cerebro y el corazón destrozados. Con saber lanzar bombas, manejar el fusil y odiar al marxismo, basta.

Ellos son los que aman a la guerra. Su egoísmo no les deja ver. En su rubrica van enhiladas nuestras cabezas. Entre asesinos debe ser un mérito mandar de un plumazo miles de hombres al infierno con la bendición de su santidad el papa.

Envidio a los muertos, padre. Lo comprendes, ¿verdad? Yo quisiera decirles que estoy bien que sonrío; pero...

Adios, padre. De un abrazo a mi madre y a mis hermanos, y a ti quisiera abrazarte también. — AN-GEL»

Si ara fóssim a la primavera...

GUERRA MUNDIAL A CURT TERMINI!

Alemanya, Itàlia i el Japó formen un bloc antisoviètic :: L'esquadra francesa a la Mediterrània surt de maniobres, actitud que hom creu relacionada amb la guerra civil a Espanya :: Anglaterra i Itàlia intensifiquen els seus armaments :: Vint milions de beneficis en la fabricació d'armes!

LES AMENACES DE GUERRA EUROPEA. — Sota aquest títol, Rovira i Virgili escriu un substancial article a «La Humanitat» d'avui, del qual reproduïm aquest paràgraf:

«Si ara fóssim a la primavera, veuríem esclatar la guerra a Europa. Així ho diu a l'«Action Française» Léon Daudet. L'únic aturador de la catàstrofe és, segons ell, la perspectiva d'una campanya d'hivern. A no ésser, afegeix que Hitler prescindirà d'aquesta circumstància.

Bé és veritat que, de molts anys ençà, Daudet anuncia la guerra europea per a dintre de pocs dies. Abans de la guerra del 1914-1918 feia la mateixa cosa i al capdavant ho va encertar, si és que en aquesta forma de fer profecies i pot haver encert. Hem de creure que ara també ho encertarà una vegada o altra. Som en un temps en què, per dissort, tenen més probabilitats d'èxit els profetes de la guerra com Léon Daudet, que els profetes de la pau com Léon Blum».

EL FRONT ANTISOVIÈTIC. — Roma 17. — El diari oficial «Il Giornale d'Italia» anuncia que el front antisoviètic, constituït per Roma i Berlín acaba d'expandir-se per haver rebut l'adhesió del Japó. L'esmentat periòdic feixista afegeix que és molt fàcil que d'un moment a l'altre es rebi l'adhesió d'Austria.

Moscou, 17. — L'agència Tass afirma que malgrat els desmentiments nipons, ha estat rubricat un acord germano-japonès. Aquest acord parla d'una lluita antisoviètica, però conté diverses clàusules, en les quals ambdues nacions es posen d'acord per al cas que una d'elles estigui en guerra amb una tercera potència.

Roma, 18. — L'acord germano-japonès a favor d'un front comú antisoviètic només és esmentat pel periòdic «Giornale d'Italia». Encara que aquest parla explícitament d'una associació entre Itàlia, Alemanya i el Japó, en els cercles ben informats s'assegura que la notícia no es basa en fonaments sòlids i només ha estat comentada a l'estranger.

En aquesta mateixa línia política no es concedeix crèdit al rumor segons el qual Itàlia negocia amb el Japó el reconeixement de l'Imperi etíop a canvi del reconeixement del nou Estat del Manxukuo.

L'ESQUADRA FRANCESA A LA MEDITERRÀNIA, FARA MANIOBRES. — Toló, 17. — Aquest matí s'ha fet a la mar en aquest port l'esquadra francesa de la Mediterrània, integrada per quatre creuers, quatre torpediners, sis destructors, vuit submarins i un vaixell portaavions. L'esquadra practicarà maniobres per espai de deu dies a les costes meridionals de França i a les de l'illa de Còrsega, a les quals també participaran a les maniobres, a les quals hom atribueix gran importància en els cercles diplomàtics perquè se les relaciona amb la presència d'altres vaixells estrangers en aquesta part de la Mediterrània, amb motiu de la guerra civil a Espanya.

L'ESQUADRA TURCA, A MALTA. — La Valette (illa de Malta), 17. — Les autoritats britàniques de Malta han rebut una comunicació oficial del Govern d'Anglaterra anunciant la visita oficial a l'illa, d'una esquadra turca, composta pel creuer «Yavuz Sultan Selim», que enarborava l'ensoyeta del vicealmirall Sukur Okan, quatre destructors, un vaixell proveïdor de submarins i quatre d'aquests vaixells, o sigui, en total deu navilis que arribaran a Malta el pròxim divendres. El romandran fins al dijous següent.

MES VAIXELLS DE GUERRA ITALIANS. — Roma, 17. — Personalitats usualment ben informades asseguren que d'un moment a l'altre es publicarà un nou programa de construccions navals per a la Marina de guerra italiana.

I MES AVIONS PER A L'ESQUADRA ANGLESA. — Londres, 17. — Hom informa que l'Almirallat ha decidit augmentar a 200 el nombre dels avions embarcats als creuers de la flota anglesa.

D'aquesta forma, el nombre d'avions en aquests vaixells s'eleva a 420.

L'ACORD GERMANO-JAPONÈS PODRIA ÉSSER EL PROLEG DE SAGNANTS LLUITES A XINA. — Pequín, 18. — El mariscal Xiang-Kai-Shek ha arribat a Taiyuan, capital de la província de Txang-Si a fi d'estudiar amb les autoritats d'aquesta província els mitjans de resistir i rebutjar l'atac dels mongols contra Suiyuan.

Es concedeix gran importància al viatge de Xiang-Kai-Shek sobretot davant la notícia de l'acord secret germano-japonès, que podria ésser el proleg d'una nova i acarnada lluita a Xina.

MENTRESTANT, L'EMPRESA SCHNEIDER OBTÉ VINT MILIONS DE BENEFICIS. — París, 17. — En el seu informe sobre l'any financer, que fa el 30 d'abril darrer, la gran empresa francesa de construcció d'armaments Schneider, declara haver obtingut 20.200.000 francs de beneficis, xifra que suposa un milió i mig de francs menys que a l'exercici anterior.

Hom ha decidit pagar un dividend de 20 per 100.

Un nou desafiament de Hitler

Hitler no para de provocar. Un dia, sense més ni més, trencava violentament els Tractats internacionals sobre Renània; un altre dia trencava els que fan referència al seu rearmament; ara ha trencat els de la navegació pel Rin i altres rius al·lueants mentre representants seus estaven estudiant l'esmentat Tractat amb els delegats francesos a Estrasburg. L'hitlerisme ha desafiat novament Europa i el món sencer.

El repte ha estat fet a la descarada, sense dissimul, amb el mateix clisme amb què ofereixen llur ajut moral i material als facciosos espanyols i el mateix clisme amb què ha dit en un recent discurs: «Jo armo des de fa tres anys i mig el poble i sacrifici en aquesta intensiva preparació de la guerra tota els interessos del poble alemany. La causa suprema de la guerra demana el sacrifici de tota la guerra!».

La guerra!... I així ací l'únic objectiu dels països feixistes. El final de la seva doctrina és sempre el mateix: la guerra. I aquests són els homes als quals el catolicisme empara i protegeix. Protecció als sanguinaris, als criminals als devastadors de la humanitat, als bandits. On queden els preceptes de la religió catòlica? I els principis de Crist?

Alemanya vol la guerra; potser no la interessa immediatament; però la vol, la desitja i per això comença a crear aquest ambient d'inquietud, de malestar general.

De moment es prepara, i el primer objectiu ha estat crear un exercit d'1.200.000 homes i declarar el servei obligatori de dos anys, amb la qual cosa també ha contravinyut els Tractats internacionals.

Amb un exercit organitzat i potent, Hitler es creu ja amb dret a devastar-ho tot, a conquerir-ho tot, com si encara estiguéssim en els temps dels bàrbars. Per això Hitler no para de rearmar les seves colònies d'avant-guardes, i per això ha arribat a dir que desitjava un tros de Rússia, per a poder així donar expansió a la Gran Alemanya, a l'Alemanya que ara vol tornar a convertir en Imperi sota l'ampar dels Hohenzollern.

L'enemiga mortal d'Alemanya és la URSS. Els seus motius té. La URSS és l'aliada de França. Amb aquesta al·lança, Alemanya es queda situada entre dues grans potències: França i la URSS. Impotent per a encarrar-se amb Rússia, dirigeix les seves amenaces vers França i fa agitar els seus agents francesos perquè facin creure que un apartament de Rússia seria possible un acord amistós franco-alemany.

La maniobra és clara: Alemanya voldria poder tenir França a l'abast de la mà. Mentrestant, però, per fer por a França i per si no pot arribar a convencions imposant la implantació del feixisme a Espanya, amb l'esperança que al arribés a implantar-se, tindria al costat de la seva enemiga cobejada una nació amaga que li deixaria el pas lliure per a tot el que li convingués.

La situació internacional creada per Alemanya i Itàlia és aquesta. És ben clara, però no hi ha pitjor cec que aquell que no hi vol veure.

Si el Govern britànic segueix fidel a la no intervenció, unirà l'hostilitat de tot el proletariat

Londres, 17. — Aquesta tarda a la Cambra dels Lords, ha tingut lloc un debat sobre la defensa de l'Imperi.

Lord Strabolghia tracta dels esdeveniments d'Espanya, i posa de manifest que únicament les nacions feixistes signifiquen un perill per a la pau. Assenyala la inconsciència dels governaments britànics, car no es figuren encara l'estat en què quedaria Anglaterra a la Mediterrània, si les hordes feixistes aconseguissin imposar-se al territori espanyol.

Freunsta si el Govern, desitjos de fomentar la seguretat col·lectiva, està disposat a trametre tropes al Continente. Acaba dient que si el Govern britànic romap fidel a l'hibrida política de no intervenció, és farà creditor de l'hostilitat de tot el proletariat britànic.

Inervé després lord Lothian, el qual es manifesta idènticament hostil a la impaciència de la política exterior del Govern britànic.

COM A LES NOVEL·LES POLICIAQUES

Una nena de deu anys ha estat assassinada en un tren francès

«França sempre té el seu crim sensacional, un crim perpetrat per uns desconeguts. El mòbil del crim signora durant molt temps. L'opinió s'interessa; ja les seves deduccions, raona cavil·la i després sempre és així, el criminal és un altre».

Ara hi ha un crim d'aquests que desvolpen l'atenció i provoca els lectors de novetles de fulletó, policiaques, els que de les novetles forien...

La víctima està lligada de peus i mans. A la boca, un tap impregnat de cloroform. Entorn seu regna el desordre. La policia es mobilita.

QUI ES L'ASSASSÍ?
Abans de saber qui és l'assassina-

ra, expectació, i quan el tren s'ha aturat, el cap d'estació i el policia obren la portella del departament.

La víctima està lligada de peus i mans. A la boca, un tap impregnat de cloroform. Entorn seu regna el desordre. La policia es mobilita.

ELS ESTRANGERS FRANCO I MOLA JA ES DEUEN HAVER CONVENÇUT QUE EL MODEST MANZANARES ES UN GEGANT AMB MES CATEGORIA HISTORICA QUE NO PAS LLURS ESTIMATS TIBER I SPREE

Barcelona té confiança en la victòria

El Govern català participa activament en la defensa de Madrid

Tots els que han pogut veure Barcelona abans dels esdeveniments actuals i després d'ells, han pogut constatar que la població d'aquesta ciutat es ressent poc dels efectes de la guerra civil. Després de l'emoció dels primers dies, cadascú ha reprès les seves ocupacions. Els canvis realitzats en l'estructura econòmica del país, l'arribada al poder d'elements nous que ahir estaven encara a l'oposició no han modificat pas la fisonomia de la ciutat.

En arribar, l'altre dia, a l'estació de França vaig trobar-me amb una atmosfera completament diferent d'aquella que jo havia trobat en viatges anteriors. No havia jo llegit, en els periòdics burgesos, la notícia del bombardejament de la ciutat per l'aviació nacionalista?

No havia estat la primera vegada, a dir veritat, que els comunicats rebels havien llançat aquesta notícia, que després del fet de Roses jo havia cregut certa.

Després del començament de la guerra civil, Barcelona no ha rebut la visita d'un sol avió enemic ni ha sofert cap bombardejament per mar.

Potser això explica l'optimisme que regna ací i que sorprèn l'estranger que està al corrent de la veritable situació. És un fet cert que el poble de Barcelona no sembla haver comprès la gravetat del moment.

La vida segueix el seu curs gairebé normal del tot. Fora d'alguns productes, tals com el sucre, les patates, la llet i els ous, hom troba de tot amb abundància i a preus extremadament baixos. Un exemple: Una consumació ordinària en un gran cafè de la Rambla costa seixanta centims espanyols, o sia al curs del canvi actual noranta centims francesos; un dinar en un restaurant de mitjana categoria, comprés vi i postres, costa tres pessetes.

Hem de treballar ensament!!!

«Lectors de Barcelona: companyes de la C.N.T. i de la F.A.I. — La situació internacional és molt greu. Les coses, però, van a poc a poc. La investigació s'efectua amb lentitud. La policia esbrina qui és la nena. És la filla de Suzanne Garola, resident a Cannes. Fins a l'estació de Marsella, on ha pujat, l'acompanya un germà seu. La nena ha donat mostres de visible inquietud en quedar-se sola. Té por dels veïns de compartiment.

L'únic que fins ara dona una mica de llum al misteriós crim és el revisor del tren.

Quan trucà a la porta del departament de la petita viatgera, un home d'uns cinquanta anys, que es passejava pel passadís, va dir-li: —Dorm. No la desperteu. Més tard us donaré el bitllet.

L'empleat mirà el departament. La viatgera estava ajagada al seient i

Hom creu que la mort fou produïda per la forta quantitat de cloroform que aplicaren a la víctima, i diem aplicaren perquè el metge forense ha dit que eren dos o més els criminals que han intervingut en aquest crim repugnant, els mòbils del qual també queden poc aclarits, puix que encara que la maledicte que duia la nena, amb alguns objectes de valor, ha estat buidada, no li han robat un valuos braçalet que portava a sobre i alguna altra joia també d'importància.

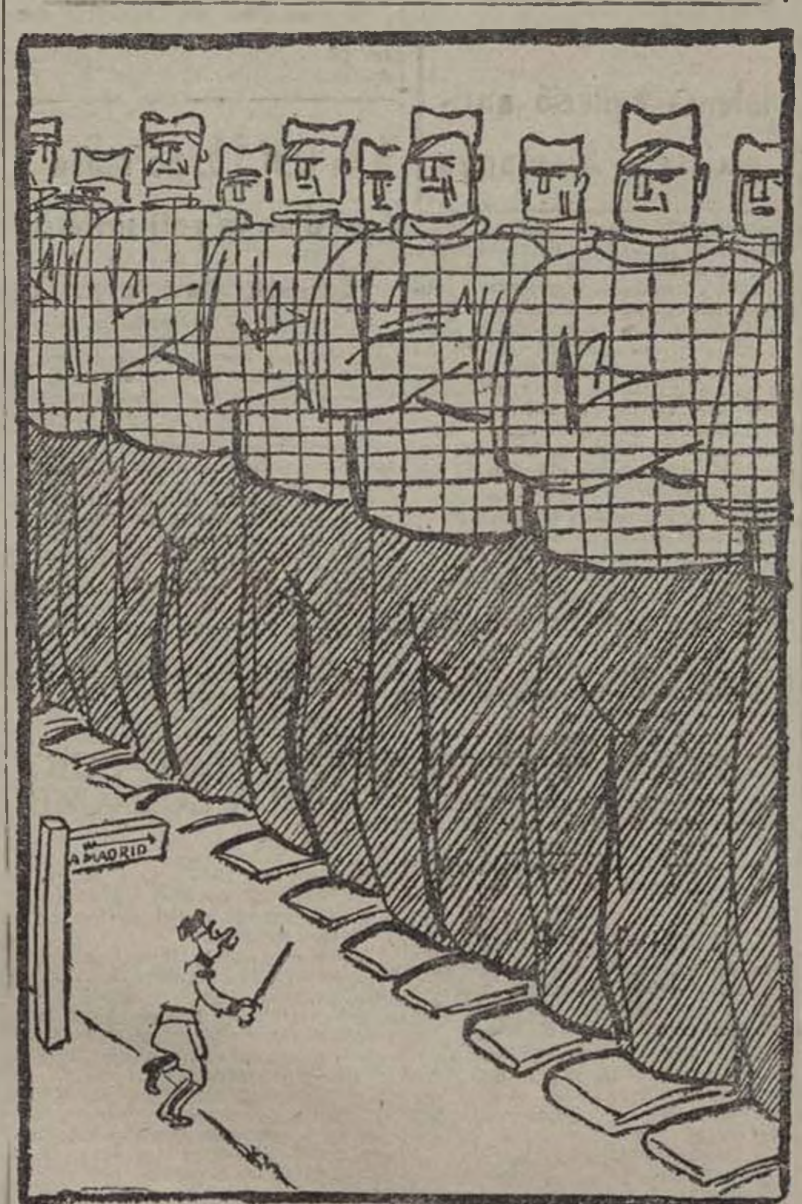
TOT ES POC CLAR

«Del discurs del camarada Jacint Torroja, en nom de la Federació Anarquista Ibèrica, pronunciat al Teatre Olympia el dia 18 d'octubre del 1938.

«I bé, general: ja hem entrat a Madrid? — Ens ho han privat dificultats interiors: el Governament són rebels als nostres projectes! (De «L'Humanité», de París)

«Després d'uns moments de matu-

L'ACCES A MADRID

— Passa, si pots! (De «Heraldo»)

— I bé, general: ja hem entrat a Madrid? — Ens ho han privat dificultats interiors: el Governament són rebels als nostres projectes! (De «L'Humanité», de París)